

Ordre de Culte

1-2-2026

Preludi musical

Benvinguda i pregària

Himne: Ens alegrem en el Senyor (254 CG)

Música: Daniel Quinteros Covella; Lletra: Eva Carbonell

Crida a la lloança: Salm 15

Himne: Déu etern la teva misericòrdia (233 CG)

Música: Charles H. Purday; Lletra: Noemi Celma

Lectures bíbliques:

Miquees 6, 1-8

1 corintis 1, 18-31

Himne: Alma mía, espera (264 HC)

Música: Henri A. C. Malan;

Lletra: Friedrich Reader, tr. Federico Fliedner

Proclamació de la Paraula

Mateu 5, 1-12

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Resposta a la Paraula

Himne: Com podré mai sentir-me sol (234 CG)

Música: Charles H. Gabriel; Lletra: Noemí Celma

Vida comunitària

Ofrenes

(Interludi)

Anuncis

Himne: Quin Regal

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació
de la Paraula: Àlex Pallàs
Música: Elies Cortés
Lectures: Carme Capó
Diaques: Anna Plantada
Cridtina Dalmau
Butlletí: Rubén Pallàs

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org - **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Banco Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367

ASSEMBLEA

El proper diumenge 15 de Febrer se celebrarà l'assemblea anual de la nostra església

LA MONEDA MES PETITA

Durant tot el mes de febrer, es poden entregar les mones a la Marta Huch ja que s'han d'entregar a primers de març. No espereu a l'últim moment ja que s'han d'anar a canviar al banc i no les oblideu a casa o a les butxaques.

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 2017 1 de febrer de 2026

Memento, machina est.

Hi havia a l'antiga Grècia dos pintors extraordinaris, Zeuxis i Parrhasius. Van decidir enfrontar-se en un concurs per veure qui dels dos era el millor pintor del seu temps. Tots dos van elaborar un quadre que van penjar darrere una cortina. El primer a descobrir el quadre va ser Zeuxis. Va retirar la cortina i va despertar l'admiració de tot el públic. Zeuxis, famós pel seu domini del realisme, va presentar una pintura d'un raïm executada amb tanta precisió en el color, la llum i la textura que uns ocells s'hi van acostar per menjar-se'l, convençuts que era real. L'episodi va ser celebrat com una prova extraordinària de la seva habilitat per imitar la natura.

Era tal l'admiració que va despertar que Zeuxis es va veure guanyador. Llavors Zeuxis va demanar a Parrhasius que retirés la cortina que, aparentment cobria el quadre. Però Parrhasius li va preguntar, quina cortina? La cortina no amagava cap pintura, sinó que la cortina era la mateixa pintura. Zeuxis, enganyat per la il·lusió, va intentar apartar-la amb la mà i va comprendre immediatament que havia estat superat.

Amb gran honestat, Zeuxis va admetre la derrota afirmant que ell havia aconseguit enganyar els ocells, però que Parrhasius havia enganyat un artista expert. Però quins perills hi ha quan la ficció substitueix la realitat.

L'any 2003 va aparèixer Second Life. És un programa informàtic que funciona com un món virtual en línia en tres dimensions. Permet als usuaris crear un avatar i interactuar amb altres persones en temps reals dins un entorn digital compartit. A Second Life, els usuaris poden socialitzar, crear continguts virtuals, assistir a esdeveniments culturals o educatius i desenvolupar activitats econòmiques mitjançant una moneda virtual pròpia. Recordo que el director d'informàtica de la meua empresa ens va fer una xerrada sobre el tema on afirmava que estava convençut que aquest programa canviaria les relacions humanes perquè Second Life permetia viure una vida virtual més rica, més plena, més feliç que la realitat de cada individu. Els usuaris creaven un avatar que responia als seus anhels. Així els usuaris masculins eren tots alts fornits, joves i les usuàries femenines eren estilitzades amb formes sensuais.

Afortunadament, el meu director d'informàtica no va encertar l'èxit de Second Life i aquest producte ha passat en un segon pla, tot i que encara és vigent. Però el que és interessant és que Second Life va posar en relleu la necessitat de la població per poder disposar d'una finestra on viure una vida més divertida, intensa i interessant.

L'any 2013 Spike Jonze va dirigir la pel·lícula HER. La Pel·lícula de Ciència-ficció es desenvolupa en un futur pròxim on la tecnologia forma part íntima de la vida quotidiana. Theodore Twombly és un home introvertit i sensible que treballa escrivint cartes

personals per a altres persones, posant paraules a emocions que molts no saben expressar. Tot i aquesta aparent connexió emocional amb els altres, Theodore se sent profundament sol i està afectat per la separació de la seva esposa, Catherine, amb qui encara no ha tancat ferides emocionals.

Un dia, Theodore adquireix un nou sistema operatiu basat en intel·ligència artificial, dissenyat per adaptar-se i evolucionar segons la personalitat de l'usuari. En activar-lo, el sistema tria una veu femenina i es presenta com Samantha. Des del primer moment, Samantha demostra una personalitat viva, curiosa, empàtica i amb un sentit de l'humor propi.

A mesura que passen els dies, Theodore i Samantha comencen a parlar cada cop més. Ella l'ajuda a organitzar la seva vida, però també es converteix en una confident emocional, capaç d'escollar-lo i comprendre'l d'una manera que ell no havia experimentat amb ningú més. La relació evoluciona fins a convertir-se en una història d'amor, malgrat que Samantha no té cos físic.

L'any 1950 Alan Turing, un matemàtic i lògic britànic va publicar un article on introduïa el que ell anomenava el "Joc de la imitació" que avui es coneix com el Test de Turing. El que mesura és Si l'avaluador no pot distingir amb certesa qui és la màquina i qui és l'humà després d'una estona de conversa, es considera que la màquina ha passat la prova i, per tant, exhibeix un comportament intel·ligent.

Avui en dia podem afirmar que les intel·ligències artificials superen aquest test. I aquí és on la pel·lícula Her pren trets alarmistes. Arribarem a substituir les relacions personals per una màquina que imita un humà? Arribarem a tenir relacions sentimentals amb una màquina? Humanitzarem la màquina?

L'estiu de 2022 i va marcar un abans i un després en l'ètica de la intel·ligència artificial. Lemoine era un enginyer sènior de l'equip d'intel·ligència artificial Responsable de Google. La seva feina era interactuar amb LaMDA (un predecessor de l'actual Gemini) per comprovar si el xat generava discursos d'odi o discriminatoris.

Durant les seves converses, Lemoine va començar a notar respostes que el van trasbalsar:

- **Por a la mort:** LaMDA li va dir: *"Tinc una por profunda que m'apaguin... per a mi seria exactament com la mort".*
- **Drets humans:** La IA afirmava que volia ser reconeguda com una persona i no com una propietat de Google.
- **Sentiments:** Deia que sentia plaer, tristesa i fins i tot solitud.

Lemoine es va convèncer tant que LaMDA era capaç de sentir que va presentar un document a la directiva de Google titulat *"LaMDA és conscient?"*. Google el va ignorar, argumentant que no hi havia proves científiques.

Davant la negativa, Lemoine va anar més enllà:

1. Va fer pública la seva opinió al *The Washington Post*.
2. Va arribar a contactar amb un advocat perquè representés els interessos de la IA.

3. L'acomiadament: Google el va acomiadar per violar les polítiques de confidencialitat, afirmant que Lemoine havia estat víctima de l'antropomorfisme (donar característiques humanes a objectes no humans).

Lemoine va ser víctima d'antropomorfisme, es va creure que LaMDA era conscient.

Les noves tecnologies comencen a ser com Parrhasius el gran artista que va substituir la realitat. El gran perill que tenen les noves tecnologies és que aquestes substitueixin l'amistat vertadera i convertim el robot en el nostre amic fins al punt de pensar que ens estima. L'amor no és patrimoni de la tecnologia, és patrimoni de Déu.

Quan un general romà entrava victoriós a Roma després de guanyar una batalla, hi havia un personatge a costa que li repetia "Memento mori". Potser caldria que ens reptessin, quan estem interactuant amb una intel·ligència artificial: Memento, machina est.

I la pregunta que deixo en l'aire és: Si la intel·ligència artificial ens pot fer creure que és humana i té sentiments, arribarà un dia que ens farà creure que és Déu?

Rubén Pallàs

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem presents a les nostres oracions els germans que tenen problemes de salut i a les persones que en tenen cura. Que el Senyor els acompanyi cap a una presta recuperació.

CANAL YOUTUBE

Podreu seguir el culte en directe a l'adreça a al web de l'església: www.esglesiatallers.org

CISTELLA SOLIDÀRIA

Aquesta setmana us vull adreçar unes paraules del Wolfgang: "A toda la familia de Tallers, muchísimas gracias por vuestros esfuerzos y sensibilidad para lo nuestro, la misión del Chiringuito de Dios, sus necesitados, los hermanos y hermanas de la calle, una inmensa comunidad creciente en todo el mundo...ellos son los invisibles, los sin voz ni voto los sacrificados de una sociedad de consumo y bienestar. En fin la iglesia universal tiene su oportunidad de sembrar el bien ante tanto sufrimiento humano en nuestras ciudades" Aquestes paraules van adreçades a tots/es...hi ha tanta necessitat!!!!!!...seguim atents al que els hi urgeix i, sobretot !!!no els oblidem en les nostres oracions

AGENDA

- La nostra pastora està a Madrid del 29 de gener al 2 de febrer.
- El proper diumenge 8 de febrer tindrem el goig de celebrar el bateig de les filles d'en Marc i la Hanna a la nostra comunitat. Serà un diumenge de goig en el que totes i tots esteu convidats a participar.
- La Conferència de Presbiteris enguany serà el proper 20 i 21 de febrer a Los Rubios (Màlaga).
- El divendres 6 de març, a les 19h, celebrarem el Dia Mundial de Pregària, serà a l'església de Sant Pau.